

OLD SPICE

Tweeakter

door

RIENEKE KROESE-HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OLD SPICE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE-HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Patricia - negentien

Moeder - drieënveertig

Vader - vijfenveertig

Buurvrouw - achtenzestig.

DECOR:

Men ziet een eenvoudig ingerichte huiskamer. Er staat een bank, een bijzettafeltje, een grote stoel, een eethoek en een buffetkastje.

Het is eind van de middag. Op de bank ligt Patricia te slapen. Zodra ze ontwaakt richt ze zich naar het publiek, strekt haar armen en haalt ze weer naar zich toe. Dan doet ze haar ogen weer dicht. Ze geeft de suggestie alsof er een man bij haar is. Ze liefkoost, streelt zichzelf en praat hardop. Haar beleving is intens maar ze houdt het redelijk netjes.

Patricia: Oh, liefje van me... mijn heerlijkheid.... Mmmm mijn God wat geef ik om jou, kus me, oh kus me *(ze maakt een rondje van haar duim en haar wijsvinger alsof het de lippen van die man zijn en kust deze vol overtuiging)* Ohhh... mmm. Alleen ik weet dat jij bestaat, bemin me...bemin me... hmmm. Beminnen en bemind worden is het allerfijnste wat een mens mag mee maken in het leven. *(Moeder komt op en slaat haar gaande)* Hmmm, wat zou ik dit graag willen delen met iemand, willen zeggen hoeveel ik om jou geef....ik zou het wel van de daken willen schreeuwen. *(heftig)* Mijn God wat ben ik verliefd op jou... ik hou van jou, oh lieverd ik geef om jou met heel mijn hart. *(maakt een beweging met haar handen vanaf haar hart en strekt deze dan uit naar de lucht)* ...Ik hou van elk stukje van jouw lichaam, elk stukje van mijn lichaam houdt van jou. Jouw aantrekkingskracht is onweerstaanbaar, allesoverheersend. *(kronkelt daarbij alle kanten op)* Ik wil wel in je kruipen tot ik niet meer verder kan. *(gaat op z'n hondjes zitten en maakt wat kruipbewegingen, laat zich dan plat op haar buik vallen dan strekt ze haar armen naar voren)* De top der liefde wil ik bereiken, ik klim langzaam naar je toe. Ik kan nog veel verder. *(draait zich weer op haar rug)* Oh gebakje van me... *(likt sensueel aan haar vingers)* slagroomsoesje. Jij bent de lekkerste. Ohhh... hmm, niet stoppen, streel me, aaah dit mag... nee dit moet oneindig lang duren. Ga door! Ooooh... Ik koester ieder stukje van wat wij met elkaar hebben, ik ben zo bang dit weer kwijt te raken. Het maakt me onzeker en zeker te gelijk. Dit alles wil ik... en wil ik ook weer niet. Mijn verstand zegt dat ik dit niet moet doen maar mijn gevoelens overtreffen mijn gedachten. Ik heb er geen grip op. Ga door, mijn lief, streel me streel me, druk me tegen je aan ja zo ja ohh... Laurens ahh... *(doet haar armen zo, als of hij tegen haar aan ligt)* Oh lieverd. *(dan doet ze haar ogen open en gaat recht op zitten, de benen houdt ze op de bank)* Wat is er? Waarom blokkeer je, is er iemand nabij? Iets stoort ons, ik voel het aan je. Wat kan ons dat nu schelen. Ik heb lak aan de hele wereld, men mag het weten hoor....men moet het gewoon weten. Deze liefde gaat toch oneindig duren, iedereen

mag het weten iedereen mag het horen Ik hou van jou ..ik hou van jou! Laat me nooit meer los! (*valt stijl achterover*) Ohh... Laurens... ahhh! Moeder: Zo, ben je aan het oefenen voor een hoorspel.

Patricia: (*valt in één klap van de bank en gaat recht op zitten*) Ma, wat doe je hier?

Moeder: Gewoon hè, ik kom net van mijn werk.

Patricia: Stond je hier allang?

Moeder: (*schijnheilig*) Nee... nèt.

Patricia: Ik schaam me dood.

Moeder: Ach, je meent het.... (*doet haar jas uit*) Zo, wat heb jij een wilde fantasieën zeg.

Patricia: Vrouwen hebben dat ook ma, niet alleen mannen.

Moeder: Ja, die hebben zelfs een boekje nodig.

Patricia: Maar ik niet.

Moeder: Ik weet er alles van, wij zuigen alles uit onze duim net zo makkelijk. (*legt haar jas op een stoel*)

Patricia: Ik zuig niets uit mijn duim.

Moeder: Je hoeft je echt niet te schamen hoor ik begrijp het wel. Trouwens je zei toch dat iedereen het mag horen. Nou ik kan je vertellen dat ik wel wat gehòrd heb. Zo te zien ging je daar heel heftig in op, en dat allemaal zonder kasteelroman, knap hoor. Als Erik dit hoort. (*met het vingertje*) Oi, oi, oi, oi!

Patricia: Wat moet Erik er nu mee. Aan hem vertel ik dit niet, waarom zou ik...jij toch ook niet, hè ma?

Moeder: Tja, wat zou Erik hier nu eigenlijk mee aan moeten. Hij kan het daar aan de andere kant van de wereld toch niet voor je oplossen..

Patricia: Daarom....mannen komen ook wel aan hun gerief hoor als ze alleen zijn.

Moeder: Zou het?

Patricia: Natuurlijk! Kòm zeg, doe niet zo naïef. Dus je zegt niks?

Moeder: Ik zal zwijgen als het graf.

Patricia: Dit is nu even mijn wereld. (*gaat weer op de bank zitten*) Ik had het liever toch voor mezelf willen houden ma. Ik schaam me echt rot. Ik vind het gewoon kut dat je dit gezien heb.

Moeder: Dat is duidelijk. Ach, echt netjes is het niet maar je doet er volgens mij niets verkeerd mee.

Patricia: Dat vind ik nu ook.

Moeder: Ik weet in ieder geval nu wel, wat jij met jouw vrije tijd doet. (*pakt een sigaret uit haar tasje en steekt deze op*)

Patricia: Denk je dat? Denk je nu heus dat ik al mijn vrije tijd hierin

stop. Het is maar net hoe het uit komt. Ik vind het knap waardeloos om zo door jouw betrappt te worden. Had je niet meteen toen je mij zo zag, even kunnen kuchen of zo?

Moeder: Waarom zou ik kuchen, als ik had moeten kuchen dan had ik dat heus wel gedaan, maar ik moest nu eenmaal niet kuchen en ik speel ook geen toneel dat weet je best. Dan had je maar een bordje op moeten hangen, eerst kuchen voordat men deze erotische ruimte betreedt.

Patricia: Ma toe nou!

Moeder: Ik vind wel dat je zeurt hoor, nèt riep je nog dat je het van de daken wilde schreeuwen. Nou bij deze dan. Ik sta mijn mannetje, schreeuw maar even.

Patricia: Volgens mij heb jij me langer gade geslagen dan dat je net zei.

Moeder: Ach, wat maakt het ook uit. Eerlijk gezegd vond ik het heel gemakkelijk om jou zo te zien kronkelen op de bank. En dit is toch maar voor even, je mag het gerust met mij delen als je daar behoeften aan hebt.

Patricia: Delen!

Moeder: Dat riep je net. Wat voor type is het eigenlijk?

Patricia: Ik weet niet of ik er behoefte aan heb om jou dat te gaan vertellen.

Moeder: Dan niet. *(pakt haar jas en wil deze weg brengen)*

Particia: Mam... Laurens is zo onwijs lekker.

Moeder: Tja, als je iets van eigen bodem opkweekt kan je het zo lekker maken als je zelf wil.

Patricia: Ik heb hem niet opgekweekt. Hij is er gewoon.

Moeder: Hoe kom je eigenlijk op een Laurens. Meestal is het bij een vrouw zo, dat er dan één of andere tijger je pad heeft gekruist of is hij gewoon een creatie?

Patricia: Hij is geen creatie... Ik eh, ik ontmoet hem regelmatig, hij is eigenlijk een beetje een alternatief voor Erik.

Moeder: Erik weet dus niet dat hij een alternatief heeft.

Patricia: Nee natuurlijk niet. Daarom is het een alternatief.

Moeder: Dus als Erik er niet is, fantaseer jij er lekker op los. Hij is zo gezegd jouw noodrantsoen.

Patricia: Hij is geen noodrantsoen.

Moeder: O, zal ik dan maar gewoon aannemen dat die eh... hoe heette hij ook alweer...

Patricia: Laurens.

Moeder: Dat die Laurens afhankelijk is van jou fantasierijke geestelijke

gemoedsstemming.

Patricia: Nee, het heeft niets met mijn gemoedsstemming te maken en ik fantaseer er ook niet op los, Laurens is echt. Ik ken hem langer dan vandaag.

Moeder: Ik jou ook.

Patricia: Ma, Laurens is geen fantasie, hij is echt.

Moeder: Dat dènk je, je gaat er ook zo diep op in dat je er in geloofd. Hé kom nu eens uit je droom Patrisch. Nu zal het wel zo zijn, dat jonge mensen wat sterker in eigen fantasie geloven, dan die van onze leeftijd. Alhoewel...ik zag laatst toch een leuk...Ach, soms heb ik ook wel eens een visioen....dat hoort nu eenmaal bij de mens.

Patricia: Mam, Laurens is geen geloof en ook geen droom en zeker geen visioen, hij is echt! Geloof is voor mij niet echt, geloof is geloof en aangezien ik niet geloof...maar wèl in Laurens is hij zonder enige twijfel echt. Geloof mij nu maar, hij houdt van mij en ik van hem.

Moeder: Dat is duidelijk je bent dus geen geloofsovertuiger. Tja wat moet ik daar nu van zeggen hè.

Patricia: Helemaal niks.

Moeder: Dat kun je nu wel zeggen maar hoe moet het dan met Erik?

Patricia: Dat weet ik even niet. Ik heb wat tijd nodig.

Moeder: Hoe kan nu iets van jou houden, terwijl het er helemaal niet is.

Patricia: Het is er wel. Ik merkte zelfs net aan Laurens zijn gedrag toen wij met elkaar bezig waren, dat hier iemand aanwezig was. Jij dus. Jij verstoorde de boel en...ach, laat ook maar je snapt het toch niet.

Moeder: Ik verstoorde volgens mij alleen wat sensueel geëgo.

Patricia: Mijn gevrij was niet geëgo maar dia.

Moeder: Wat bedoel je met dia? Was deze oefening dan voor een fotoreportage of zo?

Patricia: Mam alsjeblijft doe niet zo dom. Je hebt een monoloog en ook een dia...loog. Geëgo is voor jou mono maar ik had geen mono maar een dia... mèt Laurens. Het gevoel is echt en oprecht. Bloedserieus ma, ik zweer het op mijn dood en op zijn leven. (*zucht*)

Moeder: Nou je durft nogal wat uit te spreken. Ik wil ook niet ontkennen dat je het niet serieus meent maar zo'n verbeelding gaat bij jou toch wel heel erg ver en het gaat toch echt van jou zelf uit. Ondanks dat jij zeer overtuigend bezig was, leek het toch echt een mono. Ik ben toch niet achterlijk. Misschien ben ik wel aan nieuwe contactlenzen toe, jij mag het zeggen hoor maar ik heb die Laurens in ieder geval niet gezien.

Patricia: Logisch, hij laat zich ook niet zien.

Moeder: Dan heb je misschien toch een boekje nodig schat.

Patricia: Die heb ik niet nodig, ik heb hem.

Moeder: Maar eh, niet om het een of ander had je deze voorstelling niet voor jezelf op jouw slaapkamer kunnen geven. Jij weet zelf toch ook wel dat ik rond deze tijd van mijn werk thuis kom.

Patricia: Ik ben helemaal tijdloos als hij er is. Als het me overkomt ben ik totaal van de wereld.

Moeder: Dat had ik in de gaten. Het was eerlijk gezegd voor mij ook wel een complete verrassing jou zo bezig te zien. Het is toch even iets anders dan samen met jou winkelen.

Patricia: Eigenlijk ontmoet ik hem alleen 's nachts. Maar hij weet dat Erik eerdaags weer thuis komt en dat ik dan minder tijd voor hem heb. Het kan nog hè, en de tijd is nu heel kostbaar, straks wordt het wat moeilijker.

Moeder: Jij leidt zo gezegd nu een dubbelleven. (*gaat naast haar op de bank zitten*) Zèg zou ik die Laurens ook niet een keer voor de grap kunnen oproepen. Dat lijkt me eigenlijk wel leuk. Jij wilde het toch delen. Een verzetje is nooit weg.

Patricia: Kom op ma doe eens serieus, hij is geen verzetje. Waar zie je mij voor aan zeg. Met delen bedoelde ik niet te zeggen, hèm delen. Jij hebt niet eens goed geluisterd, ik bedoelde er mee te zeggen dat ik er met iemand over wilde praten. Hij is niet oproepbaar het is geen uitzendkracht. Hij komt als ik hem daar de gelegenheid voor geef.

Moeder: O!

Patricia: Verzet je ma, hij is van mij, alleen van mij. Trouwens wat moet jij nu met zo'n jongeman?

Moeder: Nou... ik zou hem nog een hoop kunnen leren. Mits hij een gigolo is natuurlijk? Dan houdt het op.

Patricia: Ma, wat moet pa er wel niet van denken.

Moeder: Pa denkt er net zo over als wat jouw Erik er van denkt, dus helemaal niks. Wat niet weet wat niet deert. Joh, ik maak alleen maar een grapje over een gigolo. En je moet natuurlijk geen slapende honden wakker maken. (*lacht*)

Patricia: Nou je zal al die middelbare vrouwen de kost moeten geven volgens mij gebruiken zij ze met bosjes.

Moeder: Dan heb ik zeker wat gemist. Dat zijn voor mij wel gesloten boekjes. Nou ja je brengt mij in ieder geval op een idee. (*staat op en pakt de telefoon*) Mag ik een bosje gigolo's van u?

Patricia: Ik schaam me voor je dat je mijn moeder bent.

Moeder: Jij hebt bij mij anders wel wat open gezet hoor. Nee grapje! Kijk zoiets dergelijks als Laurens kan eigenlijk ook geen kwaad dat

moet je dan ook maar in je fantasie houden.

Patricia: Hoe vaak moet ik dat nu nog zeggen ma. Laurens is niet iets dergelijks en zeker geen fantasie. Het is een echte, bijna levensechte oprechte lieve... *(voelt als het ware dat ze over haar rug wordt gestreeld)* heerlijke, geweldige sensuele man. En hij is zeker geen gigolo. Kom zeg. Maar laten we het nu maar over iets anders hebben. Ik heb het nu wel weer gehad. *(kijkt achterom en fluistert hardop)* Wat doe je nu?

Moeder: Ik doe niets maar ik wil wel even krabben hoor als je daar behoefte aan hebt, je hebt net ook zo liggen kroelen op de bank. Dan komt de jeuk vanzelf.

Patricia: *(ze voelt hem nog steeds)* Oh...

Moeder: Het zit geloof ik echt niet lekker bij jou. Laat mij eens kijken. Er zitten vast wat haren tussen je trui.

Patricia: Zo iets.

Moeder: *(kijkt in haar trui)* Zèg, mocht je hem weer zien, stel hem een keer aan mij voor. Ik ben tenslotte wel zijn schoonmoeder. *(lacht)* Wat hangt hier trouwens de laatste tijd een rare lucht. Ik vind het nu wel heel erg sterk ruiken. Of ruik jij zo vreemd? Ja, jij ruikt er na. Je bent helemaal doordrenkt zeg.

Patricia: O, ik vind het wel lekker.

Moeder: Lekker is anders. Zeg, hoe lang lag je al eigenlijk op de bank voordat ik thuis kwam?

Patricia: Ik heb niet op de tijd gelet, het was gisteravond nogal laat geworden. Een studentenfeest, kan uit lopen hè. Toen ik uit de universiteit kwam ben ik even gaan liggen.

Moeder: Aha, dus je was in slaap gevallen.

Patricia: Dat wil ik niet ontkennen. Maar hij maakte mij wel wakker. *(voelt weer dat ze gestreeld wordt)*

Moeder: *(schut wat onbegrepen met haar hoofd)* Patricia zit eens even stil, hou eens op met die flauwekul, al dat gewiebel voor mijn neus daar wordt ik bloednerveus van.

Patricia: Hij doet niet aan flauwekul. *(kijkt even achterom)* Ma hij waarschuwde mij toen je hier binnenkwam. Hij blokkeerde in zijn liefkozingen. Had je dat niet gemerkt.

Moeder: Nu je het zegt. *(ze roept voor de grap in het luchtledige)* Knap hoor, Laurensie-boy dat je mij daarnet zag binnenkomen maar blijf nu wel even van haar af, want ik vind je wel wat onbeleefd ik ben met haar aan het praten. Zo goed?

Patricia: Ma, toe nou. Dit vind hij echt niet leuk.

Moeder: Ik ook niet. Aan één schoonzoon heb ik toch echt genoeg hoor. *(lacht)* Ach zo'n luchtbel heeft wel wat. *(ze slaat een arm om*

haar heen) Je wakkert het ook wel lekker aan hè en het leukste van alles is, ik ga je bijna geloven jij hebt er bijna een levensechte man van gemaakt. Jouw fantasie speelt je behoorlijk parten lieverd. (*ze ruikt aan haar trui en trekt een vies gezicht*) Wat heb jij toch een vreemde lucht bij je... zo'n mix van lekker en niet lekker...hoe zal ik het zeggen zo'n eh.... schimmellucht. Wat heb jij gisteravond ingenomen, toch geen paddo's, hoop ik. Daar raak je behoorlijk de realiteitszin door kwijt. Dat weet je hopelijk toch wel. Dat is hartstikke gevaarlijk. (*kijkt haar bezorgt aan*) Dat verklaart een hoop.

Patricia: Ma, ik gebruik geen drugs dat weet jij best. Ik heb geen drugs nodig en ik ben me heel erg bewust van de situatie. Wij geven gewoon om elkaar, meer niet.

Moeder: Meer niet. Jij houdt niet op hè, en Erik dan? Ik vind dat nog al wat, heel veel om elkaar geven. Wat wil je hier eigenlijk toch mee zeggen Patrisch, je maakt mij en beetje bang.

Patricia: Ik hou natuurlijk wel van Erik maar hij is zo vaak weg.

Moeder: Dat wist je eenmaal van te voren Patrisch, je mist gewoon een stukje aandacht, maar dat zal toch niet alleen de reden kunnen zijn voor jouw fantasierijke gedrag. Weet je wat ik denk dat je dat gevoel van verliefdheid zo aan het kneden en aan het kneden bent dat het er aan alle kanten tussen uit loopt. Het druipt gewoon van je af.

Patricia: Inderdaad, dit gevoel loopt ook over. Het is me gewoon overkomen en het werkt zeer bevredigend. Thats all! Dit is volgens mij ook net zulke echte liefde, als wat ik met Erik heb. Het is alleen anders.

Moeder: Natuurlijk is dat anders. Het is alleen maar illusie Patrisch. Nogmaals jouw fantasie neemt een loopje met je. Nog even en je zuigt er straks nog een puntje aan ook.

Patricia: Mam, je kan Laurens zien als een.... een delicatessen, hij verrijkt op dit moment mijn leven, hij is het neusje van de zalm.

Moeder: Ach ja, een vis is natuurlijk wel tien keer beter dan zo'n onechte man en die kan je nog consumeren ook. Zo'n vreemdganger in jouw gedachten zal weliswaar geen kwaad doen, zolang het maar geen obsessie voor je wordt. Ik blijf het toch een beetje vreemd vinden hoe jij over hem praat. Moet ik me al zorgen gaan maken, of misschien alvast het Riag bellen?

Patricia: Mam ik wordt zo moe van jou.

Moeder: Anders ik wel van jou.

Patricia: Jij gelooft mij gewoon niet. Laurens is wel een beetje vreemd maar wel lekker en hij is beslist geen vreemdganger. Hij voelt zich hier bij mij helemaal thuis.

Moeder: Hoe ziet dat neusje van de zalm er eigenlijk uit, lijkt hij nog ergens méér op?

Patricia: Hij is groter dan ik net zoiets als pa maar hij is natuurlijk wel veel jonger dan pa.

Moeder: Nou zo natuurlijk is dat niet. Als dat oerinstinct er eenmaal is, dan kan tegenwoordig wat leeftijd betreft schijnbaar alles.

Patricia: Mam het verlangen en die onweerstaanbare drang om elkaar aan te raken is zo sterk, dat we dag en nacht bij elkaar willen zijn. Wij voelen ons zo tot elkaar aangetrokken en nog veel en veel meer dan dat. Dat is toch het allesomvattende gevoel...

Moeder: Van verliefdheid. Ik ken dat. Nou je hebt echt te pakken hoor.

Patricia: Maar het is vooral het overweldigende gevoel van liefde.

Moeder: Dat komt later pas lieverd. Als dat er ook nog bij komt nou dan is er bij jou helemaal geen kuit meer tegen opgewassen.

Patricia: Kruit ma, geen kuit.

Moeder: O, zei ik kuit. Ik heb zeker die zalm nog in mijn kop. Nou ja in ieder geval, je bent gewoon verliefd op een luchtbel. Dat is doodvermoeiend en zeer pijnlijk. Geef mij maar een echte man.

Patricia: Oké, voor jou is het een luchtbel maar hij beheerst op dit moment wel mijn leven. Ik sta met hem op, ik ga met hem naar bed. Als ik even wakker ben denk ik aan hem. Hij staat naast me onder de douche. Ik doe samen met hem de boodschappen.

Moeder: Boodschappen, sinds wanneer?

Patricia: Hij zit naast me in de collegezaal en bij de dokter als ik een uitstrijkje laat maken, en vorige week bij de tandarts, hield hij zelfs bij het trekken van mijn verstandskies mijn hand vast.

Moeder: Dan is er zeker toch iets mee gegaan.

Patricia: Zelfs achter op de fiets en tegenover mij in het restaurant en tijdens het onkruid wieden in onze tuin en zelfs op de...nee, néé!

Moeder: Nee?

Patricia: Hij zit zelfs naast de toiletp... spullen in de badkamer te wachten tot ik het nieuwe luchtje op doe.

Moeder: Het nieuwe luchtje, welk luchtje?

Patricia: Dat had je toch al geroken.

Moeder: *(ruikt aan haar en trekt een vies gezicht)* En dat noem je nieuw? Dat ruikt toch zo muf. Misschien had je eerst wel die trui moeten wassen voordat je het luchtje op deed.

Patricia: Hij is gewassen...dit is het luchtje ma.

Moeder: Maar het is ook een héél bijzonder luchtje.

Patricia: Niemand heeft zo'n luchtje.

Moeder: Raak je de koekoek, wie wil er nu zo'n luchtje.

Patricia: Het heeft iets nostalgisch.

Moeder: Dat kun je wel zeggen ja.

Vader: *(komt op)* Zo dag meiden, weer heftige discussies aan het voeren. *(geeft moeder en Patricia een kus)* Zèg waar ruik jij toch naar. Ga jij tegenwoordig naar het leger des heils of zo?

Moeder: Ach, ze heeft een nieuw geurtje op.

Vader: Nieuw? Nou het ruikt anders behoorlijk oud.

Moeder: Waar het hart vol van is...*(knipoogt naar Patricia)* Zèg ik heb nog lasagne over van gisteren zou jij die even in de magnetron willen zetten, Patrisch. O, en zou je mijn jas ook meteen even willen meenemen, dan dek ik al vast de tafel.

Patricia: Geef maar. *(pakt haar jas aan en gaat af)*

Vader: Tjonge, jonge. *(pakt een krant en gaat op de bank zitten)* Ik meende die geur al eerder bij haar te hebben geroken maar nu heeft ze volgens mij die trui er helemaal in gedrenkt. Dat is toch niks voor haar. Ze is altijd zo schoon op zichzelf. Het is echt zo'n kelderlucht met een één of andere mix van een oude aftershave, vind je niet?

Moeder: Ja dat is het, het heeft een echte opa geur. En ze zei toch echt dat hij jonger was dan....Ze heeft er nu wel erg veel opgedaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto